

Джерело: [часопис "Оксамит", червень 2014](#)

[Анна БАГРЯНА](#), володарка спеціальної відзнаки конкурсу «Коронація слова - 2013» від МБФ «Здоров'я українського народу» за роман «Краще так»:

– Анно, ти належиш до авторів, яких відкрила «Коронація слова» і, не зважаючи на життя поза межами України, продовжуєш брати участь в цьому конкурсі...

– Справді своїй письменницькій кар'єрі завдячую саме «Коронації слова», бо коли 2008 го здобула третє місце за роман «Етимологія крові» і потім підписала угоду з видавництвом на його вихід, то відчула впевненість у своїх письменницьких силах. Доти писала переважно поезію й трохи п'єси. Перемога в конкурсі стала для мене певним стартом, новим творчим відліком і стимулом не зупинятися на досягнутому. Можу сказати, що «Коронація слова» відкрила мене як прозаїка. Про конкурс не забуваю і подаю на нього тексти майже щороку. Це хороший шанс заявити чи нагадати про себе, привернути увагу видавців (режисерів) до нових творів.

– Якій «коронаційній» відзнаці ти вдячна найбільше?

– Найпершій нагороді за найперший роман. Можливо, якби не ця премія, не було би й наступних текстів. Також для мене є дуже важливою відзнака за п'єсу для дітей «Навчи мене співати!» (2012 р), певно, тому, що драматургію почала творити значно раніше, ніж прозу.

– Як вдається не втрачати зв'язок з українською літературою, попри життя в Македонії?

– Це неважко хоча б завдяки соціальним мережам, де присутні мої колеги, видавці,

Анна Багряна: «МОЯ ДУША – ЗАВЖДИ В УКРАЇНІ»

Написав Жання Куява

Неділя, 20 липня 2014, 10:07

однодумці. До того ж щороку беру участь у Львівському форумі видавців (хіба за винятком минулорічного, коли стала мамою) та інших літературних заходах. Для мене важливо залишатися в контексті українського літературного життя, бо я – українська письменниця. І пишу передовсім для українських читачів. Моя рідна мова – українська, тому не можу писати жодною іншою. Моя душа – завжди в Україні. Де б не жила, не їздила, – на всіх виступах, фестивалях, у яких беру участь, завжди представляю свою країну. І завжди пишаюся тим, що належу до такого красивого, душевного, гордого, сміливого й волелюбного народу.